

Prima instanță: Iu. Malcoci.
Instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza.

dosarul nr. 2ra-744/16

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Ștefan Cazacu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Adrianei Cazacu împotriva lui Ștefan Cazacu cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Ștefan Cazacu, și a fost menținută hotărârea judecătorească Sângerei din 27 iulie 2015,

c o n s t a t ă

La 18 iunie 2015, reclamanta, Adriana Cazacu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Cazacu cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 04 mai 2005, a înregistrat căsătoria cu pârâtul Ștefan Cazacu, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă cu nr. 04 la Primăria Coșcodeni, r-nul. Sângerei.

Afirmă reclamanta că, din căsătoria respectivă, soții Cazacu au trei copii minori, Cristian, născut la 01 ianuarie 2000, Nicoleta, născută la 15 aprilie 2004 și Dumitru, născut la 07 noiembrie 2005, copii aflându-se la întreținerea reclamantei.

Susține reclamanta că, este inoportun menținerea familiei respective, întrucât de aproximativ 4 ani soții Cazacu locuiesc separat.

Cere reclamanta, Adriana Cazacu, desfacerea căsătoriei dintre aceasta și Ștefan Cazacu încheiată la 04 mai 2005, înregistrată la Primăria Coșcodeni, r-nul. Sângerei cu nr. 04 și încasarea în beneficiul reclamantei din contul pârâtului a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori în mărime de ½ din toate veniturile lunare.

Prin hotărârea judecătorei Sângerei din 27 iulie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus desfacerea căsătoriei dintre Ștefan și Adriana Cazacu, încheiată la 04 mai 2005, înregistrată la Primăria Coșcodeni, r-nul. Sângerei cu nr. 04; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a pensiei pentru întreținerea copiilor minori, Cristian, născut la 01 ianuarie 2000, Nicoleta, născută la 15 aprilie 2004 și Dumitru, născut la 07 noiembrie 2005, în mărime de 971 lei lunar pentru fiecare în parte, începând cu 18 iunie 2015 și până la atingerea majoratului de către copii; încasarea din contul pârâtului în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1048 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Ștefan Cazacu, și a fost menținută hotărârea judecătorei Sângerei din 27 iulie 2015.

La 02 februarie 2016 recurentul, Ștefan Cazacu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului, scutirea de la plata taxei de stat, casarea hotărârilor judecătorești, pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurentul Ștefan Cazacu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Instanța menționează și faptul că, recursul a fost declarat de către recurent în condițiile stipulate la art.434 al.(1) CPC. Or, în dosar lipsește un careva act, cu semnătura recurentului despre recepționarea copiei deciziei integrale a instanței de apel și din care considerente nu este necesară repunerea în termenul de declarare a recursului, acesta fiind depus în termen.

Instanța nu consideră necesar să se expună și asupra cererii recurentului cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la declararea recursului, deoarece taxa în cauză a fost plătită de către recurent (f.d.70).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către recurentul Ștefan Cazacu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentului Ștefan Cazacu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală